

Πᾶσα αἴτησις ἀπενθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήρας

Γίνονται δεκταί ἀπὸ 15 Μαρτίου 1904. Ὅφει-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ» τῆς Ἑπειροῦς εἶνε τὸ μόνον Ἑπειρω-
τικὸν ὄργανον τοῦ ὁποῖον ἀπὸ 20 δεκά ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπὲρ τῶν Ἑπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπορευμένων Ἑπειρωτῶν.

Ἡ συνάντησις τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας Πέτρου μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ἡ ἐσχάτως ἀναγγελθεῖσα, ἐπανηγυρίσθη ὑπὸ τῶν δύο χωρῶν ὡς ἐξασφαλιζούσα τὴν εἰς τὸ μέλλον εἰρηνικὴν συμβίωσιν Σέρβων καὶ Βουλγάρων καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ὀνείρων. Κατὰ πόσον τὰ προμαντεύματα ταῦτα εἶνε δυνατόν νὰ ὦσιν ἀληθῆ καὶ βέβαια, δὲν εἶνε εὐχερές νὰ προβλέψωμεν· ἀλλὰ δὲν εἶνε ὡσαύτως εὐχερές νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἔχει συνάντησις αὕτη σπουδαῖον πολιτικὸν σκοπὸν, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐκάτερον τῶν Κρατῶν τούτων ἴδιον ἐπιδιώκει σκοπὸν καὶ ἴδια συμφέροντα. Ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ ἐνὸς ἀντιστρατεύεται εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἄλλου. Ὡστε μᾶλλον λόγοι γειτονείας καὶ ἀδρότητας ὑπηγόρευσαν τὴν συνάντησιν ταύτην. Ἄλλως τε δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν οἱ Σέρβοι καὶ Βούλγαροι ἡγεμόνες συναντῶνται, σφίγγουσι τὰς χεῖρας καὶ ἀνταλλάσσουσι λόγους φιλικούς, οἵτινες ἐκ τῶν χειλέων μὲν ἐξέρχονται δὲν ἀντιπροσωπεύουσιν ὅλως ποσῶς τὰ αἰσθήματα τῶν δύο λαῶν. Καὶ ἄλλοτε ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεσκέφθη τὴν Σέρβαν, ὁ δὲ Φερδινάνδος τὸ Βελιγράδιον χωρὶς ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τούτων νὰ προέλθῃ σημαντικὸν γεγονός, τὸ μᾶλλον πιστευτὸν εἶναι ὅτι ὁ Φερδινάνδος, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν πολεμικῶν αὐτοῦ ἐπιχειρήσεων, αἰτνες κατέληξαν εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ οἰονεὶ συγγνώμην ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου, ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποπλάνησιν τὴν κοινὴν γνώμην διὰ δῆθεν νέου διπλωματικῶν συνδιασμῶν καὶ συνεννοήσεων· τὸ αὐτὸ δὲ αἶσθημα παρεκίνησεν ἴσως καὶ τὸν Βασιλέα Πέτρον διατελοῦντα εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπιδράσεως ἐσωτερικῶν περισπασμῶν. Ὅθεν ἀμφότεροι εὔρον τὴν συνάντησιν ὡς μέσον δ' αὐτοὶ δύνανται νὰ παραπλανήσωσι τὸν λαόν διὰ τὰ πολιτικὰ ἀποτυχία τὴν κυβερνήσεών των, ἐκ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον. Διὰ τὴν ἐπαύριον ἕκαστος εἶνε ἐλευθέρος νὰ πράξῃ ὡς βούλεται καὶ ὡς κελεύουσι τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Θὰ εἶνε δὲ ἐντελῶς κομικὸν νὰ ἀνησυχῶμεν ἐκ τοιαύτης συνεννοήσεως ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, εἴτε καὶ οἱ πλησιέστερον κείμενοι τοῦρκα ἄπου εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ ζητήματα τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν δὲν λύονται οὔτε διὰ τῆς θλίψεως τῆς Βουλγαρίας, οὔτε τῆς Σερβίας. Ὡς αὐτῶν εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς χεῖρας πολεμικῶν καὶ σιτιβαρῶν. Τοῦτο μᾶς ὑπέμνησε καὶ ἡ ἐπίσημος τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως ἐφημερίς ἐν τῇ περὶ Ἑλλάδος φιλικῇ αὐτῆς ἀφῆρτι ἐν ᾗ εὐφρόμως ἀναφέρουσα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκδηλωθέντα αἰσθήματα διὰ τὸν Ρωσικὸν ἀγῶνα ὑπομνησκει ὅτι ἡ Ρωσία, ἥς ἡ θέλησις ἐπιβάλλεται εἰς τὴν λύσιν τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παραβλέψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὡστε διὰ τὰ Βαλ-

κανικὰ Κράτη ἡ ἐσωτερικὴ εὐρωστία καὶ στρα-
τιωτικὴ ὀργάνωσις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν
ἐκδήλωσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν καὶ διὰ τὰς
πρὸς ἄλληλα ἔριδας οὐχ ἥττον τὰ συστατικὰ
ταῦτα μόνα δὲν εἰσὶν ἐπαρκῆ εἰς τὴν ἐπὶ τὰ
πρόσω πορεῖαν ἢ μόνον ὅταν ἄγων περὶ ὧν
συναρθῇ καὶ ἀποφασθῇ νὰ κριθῇ ἡ τύχη ἐνὸς
ἐκάστου. Τὴν κρίσιν ὅμως καὶ τότε θὰ ἐκφέρω-
σιν ἄλλοι. Ὡς ἐκ τούτου εἶδομεν τοὺς βουλευ-
τους κατόπιν πολυμήνων παρασκευῶν καὶ στρα-
τολογιῶν νὰ τρέμωσιν πρὸ τῆς ἐκκρήξεως τοῦ
πολέμου καὶ νὰ καταφύγωσιν ὑπὸ τὴν σκιάν
ἰσχυρῶν φίλων ἵνα ἐμποδίσωσι τὴν πρὸς τὴν
Σόφια προέλασιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων.
Ὑπὸ ὅλως διαφορετικῇ θέσιν εὐρίσκεται τὸ
ἐλληνικὸν Βασίλειον. Ἐχόν συμφέροντα πολ-
λαπλᾶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, στοιχεῖον δὲ ὁμογενὲς
πανταχοῦ γῆς διεσπαρμένον χρῆζει συντόνου
παρασκευῆς ἵνα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, παρέχη
τὴν βοήθειάν του καὶ τὴν προστασίαν. Αἱ στρα-
τιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ παρασκευαὶ δὲν εἰσὶ
πάντοτε προοίμιον συγκρούσεων ἢ πολέμων.
Τούναντίον αἱ δυνάμεις αὗται ἐξασφαλίζουν
τὴν ἀσφαλῆ πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ ἐλλήγι-
σμοῦ καὶ συντολοῦσιν εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῶν
γειτονικῶν σχέσεων.

ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν Κυριακὴν τὴν 3 μ. μ. ὥραν ἔφθασεν εἰς Πάτρας τὸ τραῖνον οὗτινος ἐπέβαιναν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος μεταβαίνων ἐκεῖ ὅπως παραστή-
ῃ εἰς τοὺς σχολικοὺς ἀγῶνας. Τὸ πλῆθος ἐπλή-
ρου τὴν εὐρείαν ἑκτασιν ἀναμένον τὴν ἀφίξιν
τῆς ἑκτάτου ἀμαξοστοιχίας ἡ ὁποία ἔφερε
τὸν Διάδοχον, τὸν ὑπουργόν κ. Στάη καὶ τὰ
λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀμαξοστοιχία
ἵσταται ἐξωθεν τοῦ λιμεναρχείου ὅπου ἀνέμε-
νον αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαί,
οἱ βουλευταὶ Πατρῶν, ὁ δήμαρχος κ. Βότσης
καὶ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον.

Ὁ Διάδοχος, μόλις ἐξῆλθε ζητωκραυγαζόμενος, κατευθύνεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Ἀγ. Νικολάου, Μαϊζώ-
νος, Κορίνθου καὶ Καλαβρύτων μετέβη εἰς τὸ
στάδιον. Κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Διαδόχου ὁ
κόσμος, ὡς καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἀσφυκτι-
κῶς εἶχον καταλάβει τοὺς ἐξώστας, ἔρριπνον
αὐτὸν μὲ ἄνθη ἐνῷ ἄλλοι κάτωθεν ἐζητωκραύ-
γαζον. Ἡ εἰσοδὸς τοῦ Διαδόχου εἰς τὸ Στάδιον
προκαλεῖ τὰς μυριοστόμους ζητωκραυγὰς τῶν
μαθητῶν παρατεταγμένων καὶ τοῦ κόσμου. Οἱ
μαθηταὶ ἀνῆρχοντο ἐν ὄλῳ εἰς ἑκατὸν πεντή-
κοντα. Ὁ Διάδοχος κάθηται εἰς τὴν ἐξέδραν.
Μετὰ τὴν δοξολογίαν χοροστατοῦντος τοῦ
ἡγεμισκόπου Ἡλίας ἤρξαντο οἱ Σχολικοὶ ἀγῶ-
νες. Ἐξετελέσθησαν αἱ γενικαὶ ἀσκήσεις ὑπὸ
τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἐ-
λευθεραὶ γενικαὶ ἀσκήσεις ὑπὸ τῶν μαθητῶν
τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Ἀκολουθῶς αἱ ἐιδι-
καὶ ἀσκήσεις μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἀγώνων διαρ-
κυσάντων μίαν ὥραν, ἤρχισεν ἡ βρογχὴ διαλύσασα
τὸ πλῆθος. Ὁ Διάδοχος μετέβη εἰς τὸ ξενοδο-
χεῖον τὴν ὁδὸν ἐσπερινὴν παρετέθη τὸ γεῦμα.
Παρεκάθησαν περίπου πεντήκοντα συνδαιτυμό-
νες. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, οἱ μα-
θηταὶ μετὰ φανῶν, ἡγουμένων τῶν μουσικῶν
καὶ κόσμου ἀπείρου, παρήλασαν κάτωθεν τοῦ
ξενοδοχείου. Ζητωκραυγαὶ ἐπὶμονοὶ ἐξηνάγα-

σαν τὸν Διάδοχον νὰ διακόψῃ τὸ γεῦμα καὶ νὰ
ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην, ὁπόθεν ὠμίλησεν:

Ὁ Διάδοχος συχνὰ διεκοπτετο ἐκ τῶν χειρο-
κροτημάτων καὶ τῶν ζητωκραυγῶν. Μετὰ τὸ
γεῖμα ὁ δῆμαρχος κ. Βότσης προέπινε ὑπὲρ τοῦ
Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου καὶ
τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ὁ Διάδοχος ἀπήντησεν εἰπὼν :

Εὐχαριστῶ, κύριε Δήμερχε, διὰ τὰ πιστὰ καὶ ἐνθερμα αἰσθήματα, ἅτινα καὶ ὡς δημοτικὸς ἄρχων τῆς πόλεως ἐκφράζετε ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα χαροποιοῦσι τὴν Α. Μ. ἐπειδὴ γνωρίζω πόσον σὰς ἐκτιμᾷ ὡς δήμερχον. Ὅσα ἡ φιλότιμος πόλις τῶν Πατρῶν ἐπετέλεσε ἐν τῷ βραχεῖ χρόνῳ τῆς ἐλευθερίας της εἶνε ἄξια θαυμασμοῦ καὶ μαρτυροῦσι ἀνὴρ σπανίαν ἱκανότητα τῶν κατόικων της. Ταῦτα ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν θαρρῶ εἰς τὸ εὐελπι μέλλον της καὶ διακρίνω, ὅτι ἐκκτηται δύναμιν καὶ ἄξιαν νὰ ἔλκη τὴν σπορὴν πάντων καὶ νὰ αἵρηται βαθμυδὸν εἰς τὸ ὕψος ὅπου φέρει ἀσφαλῶς ὁ ἔρως τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ἐνθουσιασμός πρὸς προαγωγὴν. Ἵνα δὲ αὐξήσῃ καὶ στερεώσῃ τὴν εὐημερίαν της, πρῶτον καὶ κυριώτατον αὐτῆς μέλημα ἔσται ἡ ἐν τῇ πειθαρχίᾳ καὶ ἐν τῇ προσπάθειᾳ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἀνατροφὴ τῆς νεότητος, ἐξ ἧς βλαστάνει ὅλος ὁ ὕλικός καὶ ἠθικός θησαυρός παντός ἀτόμου καὶ πάσης κοινωνίας. Διὰ τοῦτο μετὰ προθυμίας ἤλθεν ἵνα παραστῶ εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν προσφιλῶν τῆς πόλεως τέκνων καὶ ἐνισχύσω αὐτοὺς ὡς προδρόμους τῆς σπουδαίας πάλης ἣν ἔχουσιν οἱ παῖδες οὗτοι νὰ παλαίσωσιν ἐν τῷ ὁσπεύῳ ἀνοιγομένῳ ἀγῶνι τοῦ βίου πρὸς ἀγλαΐαν τῆς πατρῴας ἐστίας των καὶ πρὸς ἀνύψωσιν τῆς πατρίδος των.

Οὐδένα νομίζω λαμβάνει, ὅτι ἐκ τῶν σχολικῶν τούτων ἀσκήσεων καὶ ἐκ τῆς ἐν αὐταῖς ἀμίλλης τῶν παιδίων θ' ἀνακύψῃ οὐ μόνον ἡ ἀναγκαία εὐρωστία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαραίτητον φρόνημα τοῦ μέλλοντος στρατιώτου, τοῦ μέλλοντος μαχητοῦ, οὔτινες θ' ἀπαρτίσουν τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος, ὅστις μόνος θὰ ἐπαναφέρῃ προγενικὴν εὐκλειαν, τὸ ὄνειρον τοῦτο καὶ τὸ καθῆκον παντὸς Ἑλλήνος. Ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἡ πόλις Πατρῶν θέλει πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα, παρακαλῶ νὰ πῶμεν ὑπὲρ τῆς εὐμερείας προσφιλοῦς πόλεως καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων.

Τὸ καλλιμάρμαρον Στάδιον τὸ ἀνεγέρθη δα-
πάναις τοῦ αἰμνήστου Ἀβερῳ ἀπὸ τῆς ἐπο-
χῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων δὲν συνεκάλεσεν
ἄλλην φορὰν τόσον πλήθος θεατῶν, ἐπισημῶν
καὶ ἄλλου πολλοῦ κόσμου. Ἀπὸ τῆς 3ης μ.μ.
ώρας χθὲς τὸ πλήθος συνέρρεεν ἵνα καταλάβῃ
τὰς οἰκίας θέσεις, ὅτε δὲ ἀρίκετο ἡ Βασιλικὴ
συνοδεία αἱ δύο στρατιωτικαὶ μουσικαὶ ἀνε-
κρούσαν τὸν Βασιλικὸν ὕμνον ὑπὸ τὰς ἐπευφη-
μίας τῶν παρισταλένων, εἶτα ἐξετέλεσαν τὸν
ὕμνον τοῦ Σαμάρᾳ τὸν συντεθέντα κατὰ τοὺς
Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Μετὰ ταῦτα ὁ Βασι-
λεὺς ἐκήρυξε τὴν ἑναοῖν τῶν πρώτων Πανελ-
ληνίων ἀγώνων εἰς αὐς συνεκεντρώθησαν 180
περίπου ἀθληταὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι γυμναστι-
κῶν σωματείων καὶ τῶν δύο τοιούτων τῆς
Συμόνης. Ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐν τῷ Στα-
δίῳ ἀνετέθη εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Β.
Γιάνναρον ἔχοντα βοηθοὺς 48 ἀξιωματικούς καὶ
80 ὑπαλλήλους τῆς ἐπιτροπῆς οἵτινες κύριον

[illegible]

καὶ ἀντιτάξατε ἀγῶνα κατὰ τῶν προπαγανδιστῶν καὶ ληστειῶν οἵτινες ἀπειλοῦσι νὰ καταπνίξωσι καὶ τὰ δύο στοιχεῖα. Μὴ ἀγριεύεται, μὴ παθαίνεισθε, μὴ ταραττεσθε· εἶνε τοῦτο ἐθνικὸν ἐλάττωμα ὅπερ πάντοτε ἐπέφερε ζῆμίας· λέγομεν ταῦτα διότι γινώσκουμεν τί πράττουσι καὶ πῶς σκέπτονται ἐνταῦθα καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποφέρωσιν οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐκ σφαλμάτων. Ἐχετε ὑπομονήν· ὁ χρόνος καὶ ἡ βούλησις τοῦ Ὑψίστου θὰ διευθετήσωσι τὰ πάντα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(ι)πόλει

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ

Ἑνεργεῖ: Ἀγοραπωλησίας Συναλλάγμα-
τος καὶ Χρυσῶ. — Ἐκδοσὶν πιστωτικῶν ἐπιστο-
λῶν, ἐπιταγῶν ἐπὶ τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ
τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνταπο-
κριτῶν τῆς. — Προεξοφλήσεις. — Εἰσπράξεις ἐπι-
ταγῶν φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κλπ. — Ἀγο-
ρὰν καὶ πώλησιν τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐ-
ξωτερικῷ.

Δέχεται καταθέ- εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
σεις εἰς τραπε- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)2 ο)ο
ζογραμμάτια μετὰ 6 μῆνας 3 1)2 ο)ο
πληρώουσα | » ἐν ἔτος 4 ο)ο
» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

ΕΛΛΗΝΑΛΒΑΝΟΙ

Σ'.

Ἀληθῶς δὲ ὅσκις Ἀλβανοί, ἰδίως Τουρκαλ-
βανοὶ μπεήδες, ἐφάνησαν ἐξεγερόμενοι ὑπὲρ
ιδέας ἀλβανικῆς ἐθνικῆς συγκροτοῦντες ἀλβα-
νικοὺς Συνδέσμους, ὅπισθεν αὐτῶν πάντοτε ἐ-
κρύπτετο ἡ τουρκικὴ πολιτικὴ, ἵνα ἀντιτάσῃ
τὸν δῆθεν Ἀλβανισμόν ἐναντίον τῶν Ἑλλή-
νων καὶ Σλαβῶν, ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐτόλμα νὰ ἀν-
τιτάσῃ ἐναντίον τῶν ἀξιώσεων τῶν λαῶν τού-
των φανεράν δύναμιν πολεμικὴν τουρκικὴν, ἢ
ὅπερ ταυτό, τουρκαλβανικὴν ἅμα δὲ παυομέ-
νης τῆς πολιτικῆς ἀνάγκης τῆς Τουρκίας, τῆς
προκαλεσάσης τὴν συγκρότησιν ἐθνικῶν δῆθεν
ἀλβανικῶν Συνδέσμων, οὗτοι ὥσπερ καπνὸς διε-
λύοντο ἀφ' ἑαυτῶν. ἢ ἐὰν ἐτήρησεν ἴχνος τι
ὑπάρξεως χάριν ἐπιτοπίων προσωπικῶν συμφε-
ρόντων, διελύοντο ὑπ' αὐτῆς τῆς Πύλης. Ὁ-
λόκληρος ἡ ἱστορία τῶν ἐλληνικῶν ἐπαναστά-
σεων, ἰδίως τῆς τοῦ 1769 καὶ 1821 καὶ πάν-
των τῶν μετὰ τὴν γένεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βα-
σιλείου ἡπειροθεσσαλικῶν ἐλληνικῶν ἐπαναστα-
τικῶν κινήσεων, εἶνε ἐντονωτάτη διαμαρτυ-
ρία ἐναντίον πάσης περὶ ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου ἢ
Καθολικῆς ἢ Τούρκου, δυναμένης νὰ ὑπάρχῃ
ἀλληλεγγύης, διότι ἐν πάσαις ταύταις ταῖς ἐ-
παναστάσεσι καὶ τοῖς ἐπαναστατικῶν κινήμασι
Ἀλβανοὶ Ὁρθόδοξοι ἐπολέμησαν ὡς ἥρωες ἐ-
θνικοὶ Ἑλλήνες ὑπὲρ ἐθνικῆς ιδέας ἐλληνικῆς
ἐναντίον Τούρκων ἐνίοτε δὲ καὶ Καθολικῶν
(1821) ὡς ὑπερμάχων τοῦ τουρκικοῦ κράτους
καὶ τῆς τουρκικῆς ἐθνότητος.

Ὅσα δὴποτε δὲ καὶ ἂν λέγωσι σήμερον οἱ
ἐπαγγελόμενοι τὴν πολιτικὴν ἐρασιτεχνίαν, ἢ
ἐκ συμφέροντος ἀτομικοῦ ἐπιτηδεύοντες φαν-
τασμὸν ἐθνικὸν ἀλβανικόν (τοῦτο δὲ ποιοῦσι
τινὲς Ἑλλήνες ἰδίως) ἢ φύσις τῶν πραγμάτων
δὲν μεταβάλλεται, ἡ ἱστορία καὶ ὁ ἱστορικός
βίος δὲν δημιουργοῦνται κατὰ τὰς ὁρέξεις καὶ
τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων. Οἱ Τουρκαλβανοί,
ὡς λέγει ὁ περὶ ταῦτα ἐμπειρότατος κ. Χρη-
στοδασίλης, ὁ τοσοῦτον ὀρθῶς νοήσας καὶ κρί-
νων τὰς τῶν διαφόρων τῆς Ἀλβανίας λαῶν
πρὸς ἀλλήλους σχέσεις, εἶνε τοσοῦτον δύσκολον
νὰ ζῶσιν ἐν πολιτείᾳ κοινῇ πρὸς τοὺς Χριστι-
ανούς Ἀλβανούς, ὅσον οἱ Κοῦρδοὶ πρὸς τοὺς Ἀρ-
μενίους. Οἱ τάναντία λέγοντες οὐδὲν γνωρί-

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ Τράπεζα πλη-
ρώνει τόκον ἀνώτερον.

Ταμιευτήριο. Δέχεται καταθέσεις ἀποδο-
τέας εἰς πρώτην ζήτησιν μὲ τόκον 4 ο)ο.

Ἀνατοκιστικαὶ Καταθέσεις Ὅπως ἐνθαρρύνῃ
τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας πρὸς τὴν Λαῶν ἐν Ἑλ-
λάδι ἡ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς
Ἑλλάδος ἐγκαινιάζει τὴν νέαν ὅλως διὰ πι-
στωτικὸν ἴδρυμα ὑπηρεσίαν ταύτην, δεχομένη:
1ον Καταθ. μηνιαίας 10 μέχρι 100 δραχμῶν
2ον » ἐφ' ἡπαξ 1000 μέχρι 100,000 δρ.
Διὰ μηνιαίαν κατά- 5 ἔτη Δρ. 673.27
θεσιν δρ. 10 10 » » 1514.31
Πληρώνει ἡ Τρά- 15 » » 2564.94
πεζα μετὰ 20 » » 3877.40
Καταθέσεις δρ. 1,000 ἐφάπαξ ὑπερδι-
πλασιάζεται μετὰ 15 ἔτη ἀνατιθεζομένη
εἰς δρ. 2,078.92.

Διὰ τῶν ἀνατοκιστικῶν καταθέσεων πᾶς τις
δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ: **Προῖκα, Σύνταξιν
ἢ Κεφάλαιον.**

Καταθέσεις ἀνατοκιστικαὶ γίνονται δεκταὶ
καὶ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ παρὰ τοῖς
κυριωτέροις ἀνταποκριταῖς τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ αἰτῶν θέλει λαμβάνει σχετικὸν βιβλιάριον
περιέχον τὸν κανονισμόν καὶ τοὺς πίνακας.

Πᾶσα πληροφορία δι' ἀλληλογραφίας ἢ προ-
φορικῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ.

Πωλεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κτημάτων τῶν εἰς τὴν
περιφέρειαν Ἰωαννίνων ὑπαγομένων ἤτοι τῶν Μπάρ-
κο, Μάδη, Γερακάρ, Κοντοδράκη, Μορκίς καὶ Κλα-
ψάδες. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀγοράσωσι ταῦτα δεόν νὰ
ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν διὰ περισσοτέρας
πληροφορίας.

Ζοῦσιν, ἢ ἂν ἐννοοῦσι τι ψεύδονται ἐν γνώσει
χάριν ἰδιοτελῶν συμφερόντων.

Ἐν τούτοις ἂν ὑπάρχωσιν εἰς τὸν κόσμον
Ἀλβανοὶ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν καλῇ πίστει καὶ
μετ' ἀκραίφονος φιλογενείας περὶ ἀλβανικῆς ἐ-
θνότητος σήμερον λαλοῦντες, ἀνεξαρτήτως τῆς
πραγματικῆς καὶ πρακτικῆς ὀρθότητος ἢ πλημ-
μελείας τῶν φρονημάτων αὐτῶν, οὗτοι εἶνε οἱ
ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ Ἑλληναλβανοί!

Μέχρι πρό ὀλίγων ἐτῶν οἱ Ἑλληναλβανοὶ
οὗτοι εἶχον ἀκραίφονη συνειδήσιν ἐλληνικὴν ἢ
ἐλληναλβανικὴν κατὰ τὸν ἀνωτέρω σκιαγρα-
φηθέντα χαρακτῆρα καὶ ἀνάπτυξιν τῆς τοιαύ-
της συνειδήσεως. Τ' ὄνομα δηλονότι, δι' οὗ
ἐκάλουν ἑαυτοὺς ὑπὸ ἔννοιαν ἐθνικὴν ἦτο τὸ ὄ-
νομα «Ἑλλήνες» (Greci). Τὸ «Ἀλβανός» ἦτο
γνωστὸν μόνον εἰς τοὺς λογίους, κατὰ ἔννοιαν
περιορισμένην, γεωγραφικὴν, ἢ τὸ πολὺ φυλε-
τικὴν.

Αὐτὸ δὲ ὡς καὶ τὸ ἕτερον «Σκίπ», «Σκιπε-
τάρ» εἶνε παντελῶς ἄγνωστα εἰς τὸν λαόν,
ὅστις γινώσκει ὡς ἐθνικὸν ὄνομα αὐτοῦ μόνον
τὸ «Greci».

Ἀναφορικῶς πρὸς τοῦτο ἂς προσθέσω καὶ
τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον, ὅπερ μοὶ
συνέβη κατὰ τὴν πρόσφατον ἐν τοῖς Ἑλληναλ-
βανοῖς τῆς Σικελίας περιουσίαν μου. Ἐπιστρέ-
φον ἀπὸ τῆς σπουδαίας ἐλληναλβανικῆς κοι-
νότητος «Πιάνα ντέϊ Γραιτσί» (Piana dei
Greci) εἰς Πάνορμον, ἔτυχεν, νὰ ἔγω ἐν τῷ λεω-
φορεῖῳ συνοδοιπόρον σεβασμίαν τινα πρεσβύτιδα.
Δὲν ἐγίνωσκον, ὅτι αὕτη ἦτο Ἑλληναλβανὴς,
ἀλλ' ὁ συνοδὸς αὐτὴν Ἰταλὸς ἀνὴρ, συνά-
ψας μετ' ἐμοῦ ὀμιλίαν καὶ μαθὼν ἐκ ταύτης,
ὅτι εἶμαι Ἕλλην, ἐφώνησεν, ὅτι ἡδυνάμην νὰ
ὀμιλήσω πρὸς τὴν εἰρημένην ἐλληνιστὴν, διότι
ἦτο καὶ αὕτη Ἕλληνίς. Ἐγώ, οὐδυνάμην σκε-
φθεὶς βαθύτερον τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐκπλαγείς
ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι εὐρισκόμεν ἀπέναντι Ἑλλη-
νίδος ἀπέτεινα τὸν λόγον πρὸς αὐτὴν ἐλληνιστὴν
οὐδεμίαν δὲ ἀπάντησιν λαμβάνων εἶπον εἰς τὸν
διαλεγόμενον μετ' ἐμοῦ Ἰταλόν, ὅτι ἡ γλῶσσά
της δὲν ἦτο κυρίως ἐλληνικὴ ἀλλ' ἀλβανικὴ.

Ἡ ἀγαθὴ πρεσβύτις, μόλις ἤκουσεν ἐμοῦ λέ-
γοντος, ὅτι ἡ γλῶσσά αὐτῆς δὲν ἦτο κυρίως
ἐλληνικὴ, διακαλυπτομένη ἐν ἀγανακτήσει ἀνε-
φώνησε: lo sono propria Greca (Εἰμαι γνη-
σία Ἑλληνίς!)

Τότε δὲ ἐννοήσας τὸ ἁμάρτημα, εἰς ὃ ἄκων
πορέπεσα, ἀπήντησα ὅτι ἦτο γνησίᾳ Ἑλλη-

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθν.κὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους κατα-
θέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν
ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας
εἰς ὀρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς
χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώ-
νονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ
κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους
(chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τῶν
ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν
ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κα-
ταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν
τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κε-
κύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκε-
ῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην. τουλ.
2	» ο)ο	» 1 ἔτους «
2	1)2	» ο)ο » 2 ἐτῶν »
3	» ο)ο	» 4 ἐτῶν »
4	» ο)ο	» 5 ἐτῶν »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκ-
δίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομα-
στικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΓΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

6 — Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰλικρινὴς ἐργασία καὶ τιμαὶ λογικαί. Πλου-
σία παρακαταθήκη ὑφασμάτων Ἀγγλίας καὶ
Γαλλίας.

Ἀδιάρροχα πρὸς 38 δρ. γ.

νίς, ἀλλ' ὅτι ὑπῆρχε τις διαλεκτικὴ διαφορὰ
μεταξὺ τῆς ἐμῆς γλώσσης καὶ τῆς ὑπ' ἐκείνης
λαλουμένης, καθιστῶσα δυσχερῆ τὴν συνενό-
ησιν. Ὁ λαὸς λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο ἐθνικὸν ὄνομα
ἔχει ἢ τὸ «Ἑλλήνες» (Greci). Εἶνε ἀληθές,
ὅτι καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἐννοοῦσι τὴν δι-
άκρισιν τῆς ἐλληνικῆς ἀπὸ τῆς ἀλβανικῆς καὶ
δὲν θεωροῦσι γνησίως ἐλληνικὴν τὴν ἀλβανικὴν,
ὡς ἡ μνημονευθεῖσα ἀγαθὴ πρεσβύτις, ἀλλὰ
τὴν ἐλληνικὴν θεωροῦσιν οὐχ ἥττον ἐθνικὴν, ἢ
μὴ ἐθνικωτέραν τῆς ἀλβανικῆς, καὶ ἀκριβῶς ἡ
γυνὴ τοῦ ξενιζόντός με ἐν Πιάνα ντέϊ Γραι-
τσί μοι ἔλεγε.

— Εἰμεθα καὶ ἡμεῖς Ἑλλήνες, ἀλλὰ δὲν
δυνάμεθα νὰ ὁμιλῶμεν τὴν ἐλληνικὴν ὡς ὑμεῖς.

Ἀληθῶς τὴν ἐλληνικὴν λαλοῦσι μόνον οἱ λό-
γιοι, πρὸ πάντων δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ ἔχοντες ὡς
γλώσσαν παιδεύσεως τὴν ἐλληνικὴν. Καὶ ται-
αύτην μὲν σημασίαν νῦν ἔτι παρὰ τῷ λαῷ ἔχει
τὸ ὄνομα «Ἑλλήνες» (Greci), οὐχὶ οὕτως ὅ-
μως συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς λογίοις. Οὗτοι
βοῶσι σήμερον καὶ κραυγάζουσιν:

— Εἰμεθα Ἀλβανοὶ καὶ μόνον Ἀλβανοὶ
(Albanesi).

Τὸ «Σκιπετάρ» δὲν εἶνε οὔτε παρὰ τοῖς λο-
γίοις ἐν χρήσει. Τὸ ὄνομα Greci («Ἑλλήνες»)
λέγουσι προήλθε μόνον ἐκ τῆς ἐλληνικῆς αὐ-
τῶν θρησκείας καὶ ἐνῷ ὁ λόγιος, ὁ ἔχων μὲν
παιδεύσιν ἀρίστην, ἀλλὰ σφοδρότατος τὸν χα-
ρακτῆρα Ἰωσήφ Σκυρός, ὁ ἀπὸ Πιάνα ντέϊ
Γραιτσί (Piana dei Greci) καταγόμενος κα-
θηγητὴς τῆς ἀλβανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
τῆς Νεαπόλεως, δημοσιεύων ἐγγράφα ἱστορικά,
ἐν οἷς γίνεσθαι λόγος περὶ τῶν Ἀλβανῶν τῆς
Σικελίας ὡς Ἑλλήνων, φροντίζει μετὰ σπουδῆς
νὰ ἐρμηνεύσῃ ἐν ὑποσημειώσεσιν, ὅτι τὸ ὄνομα
ἔχει μόνον θρησκευτικὴν ἔννοιαν, ὁ καλὸς κα-
γαθὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπίσης λόγιος ἱατρός
Ἰωάννης Σκυρός ἐξήτει νὰ πείσῃ ἐμὲ, ὅτι καὶ
τὸ ὄνομα «Piana dei Greci» ἦτο κυρίως
«Piana dei Albanesi» καὶ ὅτι κατὰ σύγχυσιν
τινα ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ μετέστη εἰς «Piana
dei Greci». Ἀναφέρω τὰ παραδείγματα ταῦτα,
ἵνα ἐκ τῶν προτέρων καταστήσω γνωστὸν ὅ-
ποια ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ἐπῆλθε μεταβολὴ
ἐν τῇ συνειδήσει τῶν λογίων Ἑλληναλβανῶν
τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας, ὡς πρὸς τὴν περὶ
καταγωγῆς αὐτῶν καὶ ἐθνότητος συνειδήσιν
καὶ γνώμην. Τὸ ζήτημα τοῦτο χοῦζει ἰδιαιτέ-
ρας ἀναπτύξεως.